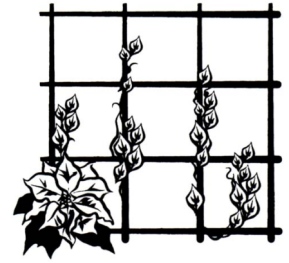

1. adventna nedelja C

*Vas pa naj Gospod obogatí
in napolni z ljubeznijo drug do drugega
in do vseh. (1 Tes 3,12)*

Prvo berilo

Jeremija 33,14-16

Glej, pridejo dnevi, govori Gospod, ko izpolnim obljubo, ki sem jo dal Izraelovi in Judovi hiši. Tiste dni in tisti čas storim, da požene Davidu mladika pravičnosti; delal bo prav in pravično v deželi. Tiste dni bo Juda rešen in Jeruzalem bo prebival na varnem. Takole pa ga bodo imenovali: "Gospod, naša pravičnost."

Drugo berilo

1 Tesaloničanom 3,12 – 4,2

Vas pa naj Gospod obogatí in napolni z ljubeznijo drug do drugega in do vseh, prav kakor jo čutimo mi do vas, da bi tako utrdil vaša srca, ki naj bodo neoporečna v svetosti pred Bogom in našim Očetom, ko pride naš Gospod Jezus z vsemi svojimi svetimi. Amen.

Sicer pa vas, bratje in sestre, prosimo in opominjamo v Gospodu Jezusu, da še bolj napredujete v tem, kar ste prejeli od nas, namreč to, kako vam je treba živeti, da boste ugajali Bogu; sicer pa tako že živíte. Saj veste, kakšna navodila smo vam dali po Gospodu Jezusu.

Evangelij

Luka 21,25-28.34-36

Tisti čas je Jezus rekel svojim učencem: "Znamenja bodo na soncu, luni in zvezdah. Na zemlji bo stiska med narodi v zmedi zaradi bučanja morja in valov. Ljudje bodo ginili od strahu in pričakovanja tega, kar bo prišlo nad ves svet, kajti nebeške sile se bodo majale. In tedaj bodo videli Sina človekovega priti na oblaku z močjo in veliko slavo. Ko se bo to začelo dogajati, se vzravajte in dvignite glave, kajti vaše odrešenje se približuje. Varujte se, da vam srca ne bodo obtežena z razuzdanostjo, pijanostjo in življenjskimi skrbmi in da vas tisti dan

ne ujame iznenada kakor zanka. Prišel bo namreč nad obličje vse zemlje. Zato čujte in vsak čas molíte, da bi zmogli ubežati vsemu temu, kar se bo zgodilo, in stopiti pred Sina človekovega."

V razmislek

Advent – začetek novega cerkvenega leta. Ponovno je prišel čas za umik vase in za razmislek o prihodu, Kristusovi vrnitvi. Osrednje mesto tega časa priprav zavzema Njegova obljuba – On je prišel na ta svet, da ne bi bili nikoli več sami in da ne bi bili nikoli več prepuščeni samim sebi. Nikoli več nas ne bo zapustil, vse dokler se ne vrne v slavi in veličastvu ob koncu časov. Ta misel o prihodu, o Božjem začetku z nami, ki se vedno znova udejanja v našem življenju, odraža bistvo adventnega sporočila. Bog želi z nami ljudmi nekaj začeti, vedno znova in vedno nekaj novega – če dovolimo, da se nekaj začne z nami. Vsak Božji začetek z nami pomeni udejanjenje obljube in vsak človeški začetek z Bogom pomeni slišati in sprejeti to obljubo. To sožitje je živo dogajanje, odnos, dialog, ki se vedno znova dogaja. Advent nam daje priložnost, da ponovno zavestno odpremo oči za ta ljubeč Božji odnos do nas.

Odlomki današnjega dne prikazujejo izkušnje ljudi in vpliv teh izkušenj na odnos z Bogom. Bistveni pojmi današnjega evangelija so strah in obup, ter tudi čuječnost, zaupanje in odrešenje. To so besede, ki nam govorijo o resničnostih, ki jih tudi mi vedno znova izkušamo ali pa jih polni hrepenenja pogrešamo. Strah, ki nas prevzame, ko s pomembnimi stvarmi našega življenja nekaj ni v redu, ko boleče občutimo svoje pomanjkljivosti in obup, ko nam osnovne sile življenja in sveta grozijo, da nas bodo ugonobile in nas zasužnjile – vse to lahko izostri našo čuječnost in nas opogumlja, kajti v navidezni Božji odmaknjenosti je blizu odrešenje. Advent nas vabi k budni umirjenosti, ki zaupa v zavedanju lastnih pomanjkljivosti in življenjskih groženj višjemu Jazu in tako lahko raste in zori. To je kvaliteta tega, kar imenujemo odrešenje.

Bog sam je tista pravičnost in varnost, o kateri govori prvo berilo. Strah in obup nista konec, temveč le znanilca zveličanja in odrešenja, ki ga Bog ljudem vedno znova zagotavlja. Advent pomeni tudi, da vzdržimo občutek določene nemoči. Če opazimo, da smo zakopani v stvareh, ki nas zasužnjujejo in nas ustrahujejo, da se ne moremo več znebiti duhov, ki smo jih klicali, se lahko v tem adventnem času vzpostavi proces odrešenja – odrešitev iz grozot sveta v resničnost, ki se nas dotakne v Bogu, v tisto resničnost, ki nam je obljubljena kot dan zveličanja in ki nikoli ne mine. V Adventu lahko črpamo moč iz spomina na že izkušeno odrešenje v brezupni preteklosti, in pričakujemo obljubljeno dokončno odrešitev preko tistega, ki ostane zvest in zanesljiv v vseh minljivostih in čigar ljubezen in odnos sta zaobjela in prevzela vse.

"Bog ne izpolni vseh naših želja, temveč vse svoje obljube." (Dietrich Bonhoeffer)